Anul III. — Nrul 19—20 | Prețul unui exemplar 4 Lei. | Timișoara, 12 Maiu 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub preșidenția D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar: ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Soluția problemelor religioase

Unitatea ortodoxiei

Unirea Bisericei Crestine Universale

Toată împărăția ce se dezbină în lăuntrul ei se pustiește, și toată cetatea sau casa care se dezbină în lăuntrul ei, nu va sta. Matei 12.25.

Soluția problemei religioase — căci, din nenorocire, pe lângă toate celelalte probleme, ale României, mai avem și o problemă religioasa — ni se impune ca o necesitate imediată, care nu îngădue zăbavă.

Mai înainte însă de a căuta soluția — și pentru a o afla — se cere să ne întrebăm: cine are răspunderea?

Desigur, în primul rând, teologii astronomi, formând majoritatea aparentă, care a determinat măsura cu schimbarea Sf. Paște, luată în Sf. Sinod, și nu de Sf. Sinod: lipsindu-i conglăsuirea, și întrucât fusese el însuși de părerea, contrară, la 1924. Majoritatea aparentă: formată din teologi eretici.

„Eretici": nu este aici un simplu calificativ arbitrar. E un fapt, dovedit prin trei erezii, cel puțin, pe cari le știm:

Prima erezie: „mirenii" excluși dela cercetarea adevărului, în Biserica lui Hristos, al cărei principiu este „cuvântul, care trup s'a făcut... plin de har și de adevăr" (Ioan 1—14), și care el însuși a confirmat această vestire, zicând (Ioan 4-24): „Spirit este Dumnezeu, și acei ce i se închină, cu spiritul și cu adevărul se cade să i se închine". (Ioan 8.32):

„Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face liberi".

A doua erezie: calendarul bisericesc așadar, spiritual, alcătuit de Sfinții Părinți ai Bisericei creștine, pentru creștini, cu rânduiala sărbătorilor de peste an ale creștinilor, discalificat ca păgân, făcut de păgâni, ca simplă „unealtă" materială, de măsurare a timpului, ca „sac de câlți", care rămâne deapururi de câlți.

A treia erezie: sinodul local, al unei biserici naționale ortodoxe, putând să desființeze — fără o înțelegere oficială și efectivă cu toate bisericele ortodoxe — calendarul bisericesc al întregei Ortodoxii și Pascalia din el, hotărâte de un Sinod general ecumenic.

Totul aici, este neadevărat, nelogic, absurd, nu numai ca fond, ci și ca formă, ca stil, ca imagini.

Calendarul bisericesc: dacă este bisericesc, nu este astronomic; dacă este spiritual, religios, nu este simplă unealta materială; dacă este creștin, nu este păgân; dacă cuprinde rânduiala sărbatorilor, a sfinților, a prăznuirei faptelor Mântuitorului, a Sf. Paște — nu poate fi „sac de câlți"; dacă este sac de câlți, nu poate fi cu „suruburi".

Un lucru te miră: cum de s'a putut ca unitatea bisericei, unitatea nației, unitatea Statului, să fie lasate pe mânele unor asemenea oameni?

Căci aceste erezii evidente — de credință, de știință, de conștiință logică — reprezinta doar „teoria" teologilor eretici, astronomi: pe baza căreea majoritatea Sf. Sinod, ni-a desființat Pascalia!

Dar iată ce se întâmplă, în practică.

Patriarhia ecumenică a Constantinopoului — protestează: în numele întregei Ortodoxi. Prin glasul reprezentantului ei I. P. S. S. Ghenadie, Mitropolit al Ilinopolei — într'un articol cu titlul „Prăznuirea din estimp a Paștelor", publicat în revista oficială „Ortodoxia" — ea zice (28 II 929):

„Din diferite motive psiohlogice, se crede și de altă natură, aproape toate bisericele ortodoxe n'au încuviințat prăznuirea de estimp a Paștelor după calendarul îndreptat, și în acest sens au răspuns la enciclica relativă la această chestie a patriarhiei române.

„Numai biserica română, acceptând sărbătorirea Paștelor la 31 Martie, justifică printr'o lungă adresă către Patriarhie practica aceasta; adăogând multe argumente de natură autohtonă și de calculare a timpului.

„Spargerea bisericilor ortodoxe parțiale când, e vorba de prăznuirea deodată a marilor sărbători, interesează Biserica mai mult decât exactitatea teoretică a timpului și de cât calcularea astronomică dreaptă a lui.

„Ne întoarcem din nenorocire, la certurile cari nu puțin au turburat concordia Bisericei din pricina modului de prăznuire a acestei mari sărbători... Sinodul întâiu ecumenic din Niceea, s'a ocupat printre altele și cu această chestie, și pentru încetarea acestei turburări din Biserica lui Hristos a hotărât o dată comună de prăznuire a Paștelor....

„Foarte caracteristice în această privință sunt următoarele cuvinte ale Sfântului Hrisostom:

„Biserica nu s'a uitat la exactitatea timpului, ci fiind că toți părinții împărțiți (pe această chestie) au găsit cu cale să se întrunească și să precizeze această zi (a Paștelui), (Biserica), cinstind conglăsuirea generală și iubind bună învoirea a acceptat hotărârea. (Cuv. 3 contra Iudeilor, Migne 48, p. 871, 872).

„Studierea acestor cuvinte ale Sf. Hrisostom arată... că nu se cuvine să procedăm parțial la schimbarea vechilor temeilii ale Bisericii și concordiei bisericești.

„Sigur, după principiul de drept „cessante ratione legis ceasat lex ipsa". Dar aprecierea motivului pentru desființarea sau schimbarae unei singure hotărâri canonice trebue să o hotărască întreaga Biserică, adunată într'un Sinod s'au învoită pe cale de corespondență, dacă nu este vorba de vre-o chestie grea dogmatică...

„Altfel se va face spărtură, unitatea se va zgudui, și în loc de armonie și dreptate, neînțelegere și vrăjmășie se va imputernici în biserica blândului și smeritului cu inimă Isus".

Așa vorbește reprezentantul autorizat al Ortodoxiei, al tuturor bisericelor ortodoxe: cari au refuzat să primească strămutarea sărbătorei Sf. Paște, făcută de către Sinodul local al bisericei ortodoxe române, cu dela sine putere.

Va să zică:

Schismă în Biserică.

Dar mai înainte, ca să ni vină acest cuvânt de prevestire a schismei dogmatice, dela Patriarhia ecumenică, din Constantinopole, schisma de fapt, s'a produs în țară, la noi, chiar în sânul Sinodului local — prin aceea că i-a lipsit conglăsuirea tuturor Ierarhilor — și prin învrăjbirea credincioșilor ortodocși, asupra serbărei Sf. Paște: provocând turburări.

In momentul când scriu aceste rânduri — după întâmplările de mai înainte, pe cari le cunoaștem — se comunică ziarelor, următoarele știri oficiale:

Iași, 20 Aprilie.

„Agitatorii pe chestia Paștilor nu se astâmpără.

„Din rapoartele trimise mitropoliei, rezultă că agitatorii colindă din nou prin sate sfătuind pe locuitori să serbeze Paștele și la 5 Mai.

O delegație de 40 săteni din com. Fântânele a și venit la Iași pentru intervenții, în acest sens. Se înțelege că cererea n'a fost satisfăcută.

„Locuitorii au amenințata atunci că se vor duce la biserica lipovenească din satul lor.

21 Aprilie.

„I. P. S. S. Mitropolitul Pimen a trimes eri o telegramă d-lui Isăcescu, prefectul județului Neamț cerând luarea de severe măsuri pentru preîntâmpinarea unor eventuale incidente în ziua de 5 Maiu."

Va să zică:

Schismă în nație!

„Agitatorii" — pe chestia Paștelor — nu se astâmpără.

„Mitropoliții", voesc să-și mențină autoritatea — și unitatea Bisericei — cu telegrame către prefecți! Cari însemneaza: jandarmi, bătăi, prigoniri. Pentru dreapta credință!

Răspunderea, cea dintâiu, revine dar ierarhilor Sf. Sinod, cari au provocat schisma în Biserică, și ca urmare schisma în nație.

Aici, ne oprim în fața altei în-

Contributii

la demascarea ființiei și secretelor Franc-masoneriei

(Continuare).

de: **Romulus Damian**

In gradul al 30-lea: „Realizarea practică a doctrinelor gnostice". In al 31-lea: „Păstrarea doctrinelor gnostice". (Sub „doctrine gnostice" să înțelege o sectă eretică creată de jidani contra învățăturilor lui Hristos.) In al 32-lea: „Organizarea Franc-masoneriei și a membrilor săi". In al 33-lea: „Controlul superior, ce asigură succesul".

Intrebările și răspunerile deasemenea sunt altele decât în Masoneria de rit Joanit (Sf. Ioan). Deasemenea să folosesc recvisite necunoscute și să demonstrează că *pumnalul* e simbolul răzbunărei contra dușmanilor și trădătorilor Ordinului, *laterna* lumina ce împrăștie întunericul, și *isvorul* potolirea setei etc., etc. Foarte semnificativă e apoi ultima întrebare: „Pentru ce sunteți alesul?" Răspuns: „Spre a răzbuna moartea marelui măestru (alusie la Adonhiram) și spre a pedepsi pe asasinii săi (alusie la creștini).

Despre aceasta răzbunare să vorbește, de altfel, și în gradul al 10-lea ți în al 11-lea.

La inițiarea în gradele 15, 16, 22 și 24 să folosesc două încăperi, în gradul al 18-lea, — al Crucei de Rose, — trei încăperi și în al 30-lea, în Gradul Kadoș (sfânt) patru încăperi.

De însemnătate specială e inițiarea în Gradul Crucei de Rose. Aci să întreabă: „De unde veniți?" Răspuns: „Din Judea". Intrebare: „Ce localitate a-ți traversat?" Răspuns: „Nazaret"

Cunoscutul scriitor Gregor Schwartz-Brostunici ne explică sensul acest prin faptul că inițiatul să recunoaște de iudeu, și că pentru creștinism locul Nazaret a fost numai un punct de trecere împrăștiindu-se și apoi cucerind lumea întreagă. Noi ne asociem acestui punct de vedere și suntem de acord că inițiatul devine un jidan, pe care noi îl numisem deja JIDAN ARTIFICIAL.

La inițiarea în acest grad loja e în negru, și deasupra altarului atârnă o icoană cu 3 Cruci, dintre care pe cea din mijloc să văd inițialele I. N. R. I. Insemnătatea acestor litere e însă cu totul alta decât acea în biserica creștinilor, adică nu Iesus Nazarenus Rex Iudeorum (Isus Nazarenianul Regele Iudeilor), cum îl numise păgânul Pontius Pilatus, la răstignire pe cruce.

In lojele din Franța și în cele din Italia, — de dinaintea lui Benitto Mussolini care a desființat Franc-masoneria, precum am amintit deja, — inițialele I. N. R. I. înseamnă: „Igne Natura Renovatur Integra", adică: „Prin foc să poate renova perfect Natura". Sub cuvântul Natură trebue să înțelegem Firea, Caracterul și Temperamentul oamenilor ce să supun și îndură diferitele cârmuiri, și la cari să poate ajunge și prin teroare, cum vor comuniștii din zilele noastre ce nu s-au dat înapoi de a trage focuri în armată și autorități cu ocaziunea congresului lor la Timișoara din primele zile a lui Aprilie 1929, și prin amenințări cu revoluția cum au făcut național-țărăniștii d-lui Iuliu Maniu față de Inalta Regență în toată toamna lui 1928.

Carbonarii complotiștilor italieni, — în mare majoritate franc-masoni, — din prima jumătate a secolului 19 ne explică aceste 4 litere cu: „Justum Necare Reges Impios".

Asasinarea de Regi ce nu cred în Dumnezeu e dreaptă. Să zice că Carbonarii ar fi luat această Deviză dela Iesuiți, cari consider de dreaptă și de bună asasinarea de Tirani. La franc-masonii de Rit Scoțian din gradul Crucei de Rose înseamnă: „Ignis Nitri Rosis Invenitur", adică: Focul Salpetrului să găsește în Rose. In vestita carte jidănească „Kabbala" găsim aceste inițiale în Deviza: „Jammajim Nor Riach Jabeșa", pe românește: Apă, Foc, Aer, Pământ. Materialiștii le întrepretează cu: „Justitia Nunce Reget Imperia", Justiția guvernează acum imperiile. Supremul Consiliu a însemnatei loje din Charleston cu: „Insignia Naturae Ratio Ilustrat". Rațiunea luminează Misterele Naturei, și în sfârșit după savantul profesor universitar Dr. N. Paulescu I. N. R. I. mai înseamnă în al 18-lea grad, — Crucea de Rose —: „Isus din Nazaret condus de Rafale în Judea", adică că Hristos ar fi fost un jidan ordinar, ce a fost dus, de un alt jidan, Rafael, la Ierusalim, ca să fie pedepsit pentru crimele sale, cum ne explică ilustrul învățat, după cunoscutul scriitor Barruel.

Precum vedeți franc-masonii interpretează I. N. R. I. în toate formele, în afară de acea a creștinilor, pe care intenționat o evită, *dat fiind că creștinismul e*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

trebări, mai ales hotărâtoare în cauza:

Răspunderea acțiunei, acestei majorități de teologi eretici, astronomi, din Sf. Sinod — provocând schisma — cine o are?

Căci România, doar nu este o izbeliște, un sat a lui Cremene, ca orice instituție din Stat — precum este una și Sf. Sinod — să lucreze, de isne: cu nesocotirea normelor obștești de conducere, și să compromită astfel ordinea publică.

Evident:

Răspunderea o are numai guvernul.

*

Dacă am fi fost guvernați, cu autoritate, după vechea noastră tradiție românească — de către vre unul din acei bărbați politici intuitivi, cărora le datorim România modernă — iată ce s'ar fi întâmplat, în cazul de față.

Văzând apucăturile teologilor astronomi, eretici, împotriva datinei vechi a Sf. Paște, pastrată de sute de ani, din tată în fiu — dar pe care ei veneau acum să o strămute, pentru motive „științifice", pe tema savantă „calendarul bisericesc nu se mai potrivește cu calendarul naturei", așa că vom rămânea în urma, cu 26 de zile, în anul 3533 — vre unul din acei bărbați politici cu autoritate, din trecut, precum a fost, nu prea de mult, un Lascar Catargiu, de pildă, i-ar fi chemat să li spună:

Aiasta", nu se poate!

Calendarul bisericesc — cum îl arată și numele — nu este calendar astronomic, și nici Sf. Voastre nu sunteți astronomi, ci cucernici călugări slujitori ai sfinței noastre Biserici: care doar ea a hotărât rânduiala acestui calendar, printr'un Sobor ecumenic, și numai ea îl poate și schimba prin conglăsuirea altui Sobor ecumenic.

Aveți această conglăsuire? Daca o aveți, guvernul va vedea în ce fel se poate înfăptui, ca să nu se dea loc la împotriviri din partea credincioșilor nepregătiți.

Nu o aveți? Guvernul, care are răspunderea, nu vă permite sa vă atingeți, cu de la sine putere de rânduiala sărbătorilor, întregei Ortodoxii, și pe care poporul o urmează de sute de ani: pentru că ați provoca schisma în Biserică, și turburarea în țară.

Așa ar fi vorbit un șef de guvern, cu autoritate, după vechea noastră tradiție.

Scurt. Și creștinii, cu toții și-ar fi serbat Sf. Paște în liniște. Iar „astronomia", mai putea să aștepte.

Că doar nu era să cadă cerul pe noi, dacă nu-i dădeam satisfacție imediat, și am fi rămas în urma „calendarului naturei" încă cu o zi, două, trei — până la 26 de zile — în anul 3533!

Dar ce face dl. Iuliu Maniu, ca șef al guvernului?

Dl. Iuliu Maniu acceptă ca valabilă hotărârea nevalabilă de a strămuta serbarea Sf. Paște, a teologilor astronomi — fără conglăsuirea ecumenică a întregei biserici, dar și fără conglăsuirea Sinodului însuși întrucât, chiar acesta hotărâse, mai înainte, altfel și întrucât se știe că I. P. S. S. Mitropolit Gurie, cu toți Episcopii Basarabiei, și alții din țară — s'au opus — hotărâre nevalabilă dar, și nulă de drept, căreia totuși dl. Iuliu Maniu nu-i opune nici o critică, ci zicând, cu metodă ipocritică:

„A hotărât autoritatea superioară bisericească a Sf. Sinod. Guvernul va respecta hotărârea".

„Sf. Sinod", a hotărât ca Sf. Paște să se serbeze de unii la 31 Martie, de alții la 5 Mai: făcând astfel două biserici, din una.

Foarte bine!

Eu, Iuliu Maniu, ca șef al guvernului, execut această hotărâre, a Sf. Sinod, și pun Paștele la vot.

Că doar nu sunt Paștele mele.

Așa s'a făcut!

Răspunderea acțiunei cade în întregime, nu asupra acelora cari au luat hotărârea nevalabilă, ci asupra acelora cari au executat-o, nulă fiind.

Răspunderea o are dl. Iuliu Maniu.

Victimă — și aici, desigur, — a spiritului liberal, dela Alba Iulia, cu „fă ce vrei tu". Insă, după credința marei mulțimi — și în aceasta constă toată gravitatea răspunderei — victimă sau unealtă a spiritului confesional, dela Blaj, cu „fă ce vreau eu". Aceasta este versiunea, care tinde să se acrediteze în masse.

Dl. Iuliu Maniu, zic ei, aparține Bisericei catolice romane, și puțin îl pasă de Biserica ortodoxă română.

Oare îi convine d-lui Iuliu Maniu această situație? Oare își dă seama: unde ne-a dus?

*

Trei mari interese — am zis și repet — domină problema religioasa, cu schimbarea Sf. Paște:

Unitatea Bisericei, unitatea nației, unitatea Statului.

Dacă nu se dă soluția problemei imediat:

Unitatea Bisericei, ramâne desfințată, prin schismă.

Unitatea nației, este distrusă prin învrăjbire din motive religioase.

Unitatea Statului, nu mai există, în lipsa bazei unitare pe care se ridică, a religiei dominante, desfăcută pe chestia Paștelor, în două „confesii", de rit ortodox.

Dar pe lângă aceste trei interese, de o însemnătate covârșitoare pentru noi, mai este interesul al patrulea — cu acelaș caracter de urgență — superior:

Unirea Bisericei creștine universale.

Hristos nu a întemeiat mai multe biserici — ci Una: bazată pe acelaș adevăr, al învățăturii lui divine, și cu aceeaș misiune pământească, precisă.

Oare acest adevăr, și această misiune: nu se pot ele determina pentru toți?

Se pot, sau nu se pot? Până când se va putea, și se vor uni:

Toate bisericele creștine — desunite — sunt deopotrivă schismatice, față de Biserica lui Hristos, Una.

Schisma generală creștină, însă, zădărnicește misiunea pământească spiritualistă a Bisericei: îi distruge ființa — întrucât nu mai corespunde scopului ei — și dă pradă societatea umană iudaismului materialist, pe care Isus a venit anume să-l desființeze, și care astăzi triumfă!

Civilizația Creștină — a „împărăției lui Dumnezeu pe pământ" — este primejduită de împărăția Satanei: din cauza desunirei bisericelor lui Hristos datorită neînțelegerei adevărului învățăturei lui. Crezând fiecare, cu mărire de sine, că ea numai îl stăpânește întreg: pe când se poate vedea, că nu îl stăpânește nici una, din faptul chiar că sunt desunite.

Nu este dar decât o singură cale: unirea.

Nu este decât o singură măsură: adevărul.

Nu este decât un singur mijloc: lepădarea de sine.

Unirea internă a bisericelor — astăzi desfăcute — este cea dintâi condiție a unirei externe: a Bisericei universale creștine.

Căci pe calea desunirei, nu se poate ajunge la unire.

Acum vor înțelege poate, teologii astronomii, eretici, ce au făcut: aducând desunirea în Biserica ortodoxă, pentru motive de „astronomie", dar poate de „gastronomie", de interese materiale, cum aș zice eu, amintindu-mi cuvântul Sf. Pavel (Ep. către romani).

„16. 17. Iară vă rog pre voi, fraților, păziți-vă de cei ce fac dezbinări și smintele împotriva învățăturii ce a ți primit; și vă feriți de ei. Că unii ca aceia Domnului nostru Isus Hristos nu-i slujesc, ci pântecelui lor."

Se cere să ieșim repede din această situație penibilă.

*

Soluția problemei religioase, care ne agită, se rezumă în următoarele dispoziții, cari trebuesc luate imediat, de Sf. Sinod și de guvern, în acord necesar cu „mirenii":

Să restabilim unitatea Ortodoxiei, înțelegându-ne cu celelalte biserici ortodoxe, ca să înlăturăm schisma.

Să activăm convocarea unui Sinod ecumenic, dacă este nevoe de schimbarea calendarului bisericesc, și de strămutarea Sf. Paște.

Iar până atunci:

Să respectăm hotărârea, prin conglăsuire — a Sf. Sinod, dela 1924 — cu „Enciclica Pastorală către clerul și Poporul creștin Ortodox, din România" — care zice:

„Să nu se clătească deci sufletele voastre, că prin îndreptarea calendarului cu care v'ați pomenit din tată în fiu, s'ar fi făcut de Sf. Sinod vre-o schimbare în rânduelile sfintelor noastre așezări ortodoxe.

„Așa de pildă, data Sf. Paște, se va calcula în acest calendar, ca și în trecut, adică tot după vechea noastră Pascalie"....

„După vechea noastră Pascalie" — aceasta a fost făgăduința solemnă a Sf. Sinod, dela 19924: bazată de sigur pe adevăr.

Ceea ce era însă adevăr 1924, nu poate fi neadevăr, 1929.

Se pretinde totuși, că dacă Sinod s'ar deszice, și-ar p „autoritatea". Dar oare c „s'ar deszice"? Și ce să piardă?

La 1929, s'a deszis desi împotriva adevărului: pr când desunirea și turburare

Dacă „s'ar deszice" acum, conformitate cu adevărul, reveni numai la hotarârea adevărată și dreaptă dela 19 restabilind, pentru toți, „uni și pacea". Și redobândind autoritatea perdută.

Căci nici o autoritate lume — și mai puțin încă au ritatea unei biserici creștine nu poate să existe, decât nu pe baza de adevăr.

Și în această problemă, a Paște:

Cred în puterea adevăru — și aștept biruința lui.

A. C. Cuza

Foștii internați defilează

La izbucnirea războiului mondial, organele de siguranță ale fostului regat maghiar și-au dat bine seama, despre importanța propagandei naționaliste românești, care, pe ascuns a răspândit vestea, că a sosit momentul, când neamul românesc va sfărâma lanțurile sclăviei sale seculare și pregătește poporul pentru marele act al unirii tuturor românilor.

Ungurii au știut foarte bine, cari sunt acele persoane, cari lucrează în acest scop.

Nu s'au temut de politicianii cunoscuți, pe cari îi urmărea pas de pas, dar avem mare frică de acei apostoli ai ideei de unire, cari, necunoscuți, lucrau pentru realizarea sfântului ideal. De aceea, pe lista neagră a românilor, nu s'au prea aflat persoane cunoscute în viața politică, ci, preoți, dascăli, comercianți, meseriași, plugari fruntași, etc. etc.

In momentul, când România a intrat în războiu, pe toți aceștia i-au ridicat în mod brutal din mijlocul familiei lor, transportându-i în vagoane deschise, ca pe vite, în lagărul de internare, din județul Șopron, unde au fost izolați de lume.

Convoiul internaților, compus din tot ce noi am avut mai conștient și mai înflăcărat, s'a îndreptat spre Golgota, suferințelor și umilirilor naționale, spre granița Austriei, unde au fost tratați ca dușmani ai patriei, despoiați fiind de ori ce drept.

Foștii internați, cu credință în D-zeu și în Neam, au îndurat aceasta maltratare, convinși fiind, că suferințele lor vor aduce roadele așteptate de dânșii și prin dânșii, de către întreaga sufl românească, din fosta Ungaria.

Și a venit momentul hotă de D-zeu, când trufașele arm au depus armele și înfrânți plecat de aici, cum pleacă rău cătorul surprins la crimă.

Bucurie și delir, pentru po rul nostru eliberat.

Sărbătoare și paradă după rada, a dovedit, că vrem cu to unirea tuturor românilor.

In mijlocul acestui delir de curie, valurilor vieții au turbu apa, care a adus la suprafață ferite murdării, iar neamul a ui pe cei mai vrednici fii ai săi, c au suferit martiraj pentru a se junge la aceasta sărbătoare.

Apostolii poporului și adevăra pregătitori ai unirii noastre fost împinși la o parte și ui din partea acelora, cari au ve la „putere" în patria mărită, fă merit sau drept.

Zece ani au trecut de atun Mulți dintre foștii internați, astă nu mai sunt. Doar numai sufle lor mai trăiește în mijlocul nost

După zece ani, astăzi, la se barea de zece Maiu, pentru pri dată vedem pe acești aposto defilând în fața lumii. Astăzi, du zece ani, pentru prima data ei rată, că sunt aici și se bucură, au putut suferi pentru sfânta cau națională, împlinită în 1918.

Când acest mănunchi de oame va trece prin fața ta română, c tremure-se sufletul tău de măre lor și ridică-ți pălăria cu smere în fața unei vii pagini de glor națională din istoria neamului tă pe care o reprezintă acest e necunoscuți și dați uitării.

Nobil este a slăvi pe cei mort

și pentru Franc-masonerie același dușman de moarte ca și pentru învățăturile criminale și spurcate din TALMUD.

Cunoscutul scriitor și învățat Filosofov ne spune că la deschiderea lojei pentru primirea unui confrate în gradul Crucei de Rose, confrații trebue să șadă pe dușmanea îmbrăcați în halate negre, cu figură melancolică și privind cu tristeță și durere împrejurul lor, în semn de mare doliu după marele măestru (Adonhiram).

Măestrul de Scaun întrebând, în modul cunoscut, ce oră e, i-să răspunde: „Este ora cea dintâi din zi și același minută în care rupându-se în două perdeada Templului s-a așezat întunecimea și disperarea asupra întregului pământ, lumina s'a stins, opera Franc-masoneriei s'a suspendat și steaua lucitoare a dispărut. „Meditând bine asupra acestor învățături caraghioase constatăm imediat ura neîmpăcată contra crestismului și manevrele criminale contra siguranței de existență a Statelor creștine."

După aceste să explică confratelui primit în acest grad că cuvântul lui Adonhiram a fost pierdut în momentul murirei lui Hristos pe cruce. (Ce bine înțeles e o minciună grosolană, întru cât însăși franc-masonii ne spun, — precum am arătat și noi în alt capitol, — că acest Adonhiram a trăit cu multe secole înaintea lui Hristos, adică pe vremea regelui iudeiilor Solomon, când regina din Saba, care devenisă soția lui Solomon, curvisă cu acest Adonhiram.) *Dar franc-masonii de azi prin această explicație mincinoasă consideră pe Domnul nostru Isus Hristos de singurul vinovat pentru aceasta, — zisă, — nenorocire a Franc-masineriei.* Noul gradat de Crucea de Rose trebue să citească apoi înscripția I. N. R. I., *clasificând pe Isus Hristos de „Criminal"* și să declare totodată că a meritat blăstămul (adică blăstămul jidanilor) și răstignirea. După terminarea acestor proceduri și învățături odioase și mai mult decât criminale, față de creștini, Măestrul de Scaun să ridică zimbind și plin de bucurie apoi zice: „Confrați, acuma am găsit cuvântul pierdut!" (Am arătat că în Masoneria de Rit Joanit (Sf. Ioan) cuvântul acesta pierdut îl găsesc deja în gradul al 4-a confrații franc-masoni.

La inițiarea în gradul de Cavaler-Kadoș cele 4 încăperi necesare, — după prescrierile rituale, — sunt decorate una cu negru, a doua cu alb, a treia cu albastru și a patra cu roșiu. Așa ne spune franc-masonul A. Picke în cartea sa: Ritual of Knight Kadosh.

In acest grad să spune candidatului că Adonhiram a trăit de fapt, și că a răzbuna moartea sa e datorie sfântă pentru oricare franc-mason, dar în schimb tot ce i s'a spus în gradul al 4-lea nu e altceva decât pură născocire. (Am luat această mărturisire foarte prețioasă din cărțile: Cours pratique de Franc-masonérie, și din: Instruction secrétes des Souverains Grands Inspecteurs généraux pour a conduite des Loges, Chapitres et Conseils, par le vicomte de la Jonquiéres.)

La catechizare să întreabă între altele: „Ai căutat tu altceva?" Răspuns: „Răzbunare". „Față de cine?" Răspuns: „Față de toți tiranii bisericești (prelații) și lumești (împărați și regi). „Unde ai căzut tu?" Răspuns: „Pe mormântul asasinatului nostru mare Măestru. „Ce trebue să calci tu cu picioarele tale?" Coroane regale și Sceptre papale și patriarhale. „Dece te numești tu Kadoș?" Răspuns: „Spre a lucra pe toate căile și cu toate mijloacele posibile și imposibile, *fără repaus și armistițiu*, la sfărâmarea nedreptăților și subjugărei ce ni s'ar face!" Totodată gradatul Kadoș să obligă a combate toate privelegiile, indiferent dacă sunt bazate pe avuție leală, pe muncă cinstită sau vrednicie proprie.

In gradul al 30-lea franc masonul *e obligat a purta* î *cismă, gheată sau pantof „cru cea creștinilor", spre a dovedi pe calea această că o calcă pe petuu în picioare.*

La catechisarea în gradul 33-lea să discută asupra unui lu minar ce are îndreptate 5 bra spre Vest, 3 spre Ost, 1 spr Nord și 2 spre Sud. Cifrele a ceste înseamnă anul 5312, dup numerotare franc-masină, — după cea a profanilor anul 1312 — când a fost nimicit Ordinu Templului.

Foarte semnificat e răspunsu la întrebarea: „Ce a-ți văzut în trând pentru prima dată în Su premul Consiliu?" Răspuns „Marele și cu neputință a ex prima cu cuvinte numele a tot puternicului Dumnezeu IEHO VA-ISRAEL. Și din această mărturisire prețioasă cu IEHO VA și ISRAEL reesă în mod destul de clar ce e, și care e ros tul, Franc-masoneriei jidănești de azi.

Cunoscutul scriitor și învățat

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ntru faptele lor mari. Trebue să veneraţi eroii şi în viaţă.

Române, priveşte-i cu atenţie apoi întoarceţi capul spre trinână şi nu scrâşni din dinţi, când zi toate gunoaiele jidovesti şi diferiţi nevrednici, decoraţi cu ate decoraţiile posibile şi comră-i cu mucenicii noştri modesti, ţi uitări, cari nu au nici o deoraţie, cât de mică.

Privirea ta Române să le dea priceapă, că şti să-i stimezi şi le apreciezi ţăria sufteatească. ceasta să le fie cea mai mare decoraţie. Mai mare, ca ori care între acelea ce împodobesc piept al lui Szana, Totis şi a tuturor abinilor din Timişoara.

Nu te indigna frate, fiindcă D-zeu ste cu noi şi el conduce destinele cestui neam orbit de patimi. El a da fiecărui, aceea ce merită. Dumnezeu nu atârnă decoraţii de fâtul muritorilor!

Aminteşte-ţi marele blăstăm al Paştilor: „Să se scoale D-zeu şi să piară vrăjmaşii lui, cum piere fumul în vânt şi cum se topeşte ceara în faţa focului“.

A înviat adevărul, Vor pieri duşmanii sufletului românesc, lipsiţi de recunoştinţă, cum piere fumul în vânt şi numele lor va dispare, cum dispare ceara în foc.

Bucură-te române. de manifestaţia modestă a foştilor internaţi, pentrucă ea este dovada virtuţii naţionale româneşti, iar bucuria ta este chezeşia cea mai bună a existenţei acestei virtuţi, pentru viitor.

Nu uita cuvântul lui Hristos: „Dă Caesarului ce este al Caesarului“, Respectă pe cei ce sunt de respectat, ca şi generaţiile viitoare să te respecte pe tine, dacă ai ştiut să-ţi faci datoria.

Române, fi tare, să nu ţi se frângă inima de durere şi ruşine. când Szana, Totis etc, vor ridica pălăriile cu un zimbet de milă, în faţa acestui mănunchi de martiri.

A. Ţieranu

Al doilea Iuda Iscariotul

— Isprăvile lui Gala Galaction —

In atenţia Sfintei noastre Patriarhii

In ziarul „Dimineaţa“ din 5 Aprilie 1929, este făcută o însufleţită dare de seamă a „conferinţei“ cu titlul: „Pe ecranul viitorului“ ţinută de „Părintele“ Gala Galaction, Luni 1 Aprilie 1929, a Doua zi de Paşte — în sala „Barascheum“ din strada Udricani, unde cercul „Cultural“ „C. Mille“ organizează o şezătoare pentru ajutorarea înfometaţilor din Basarabia, şezătoare „organizată şi sub auspiciile primăriei“.

Că un delegat al primăriei de sector a ţinut să ia cuvântul la această aşa zisă „şezătoare“, nu ne miră, ştiută fiind lipsa de discernământ a organelor autorităţii în alegeera mediului şi a protocolului necesar unor asemenea „festivităţi“, cum şi afinităţile ce leagă pe actualii conducători de aşa zisa presă independentă.

Am rămas însă încremeniţi de prezenţa, colaborarea şi mai ales cuvântarea Părintelui Galaction, care, reîntors de pe meleagurile Palestinei, s'a apucat să cânte imnuri de slavă... Sionismului...

Ascultaţi!

„Neamul lui Izrael e mare; multe am învăţat şi furat noi creştinii dela el“...

Cunoaştem de mult pe „părintele“ Gala Galaction. I-am urmărit tot timpul tribulaţiile ambiţiunei sale fără de margini şi spiritul său reclamagist.

N'am uitat activitatea sa de Administrator al Casei Bisericei de sub ministeriatul lui Virgil Arion, în timpul ocupaţiunii.

Dar pe când fostul Ministru V. Arion — astăzi îşi târeşte umbra, retranşat în personalitatea sa, considerându-se un vinovat al concepţiilor sale germanofile, — fostul său Administrator, părintele G. Galaction, trage foloase din fosta situaţie ce a ocupat în timpul nemţilor, este numit Profesor Universitar, ba chiar Decan, la Universitatea de Teologie din Chişinău, şi îşi preumblă personalitatea prin toate gazetele marei prese din Str. Sărindar şi Calea Văcăreşti.

N'am avea nimic de spus, nici despre activitatea sa politică, şi mai puţin despre activitatea sa culturală, ce nu există decât în coloanele „Curierului Izraelit“, „Adevărului“, decedatei „Mântuirea“, „Dimineaţa“, şi a altor publicaţii „cuşer“, ce îl tot proslăvesc ca om de litere.

Dar, azi, D-sa nu mai este Grigore Pisculescu, este „Părintele“ Gala Galaction, este preot creştin, profesor şi decan la o facultate de teologie creştină.

In această situaţie, nu-i este permis să se amestece în treburi cari sunt încompatibile cu rassa ce o poartă, cu educaţia creştină ce trebuie să o însufle studenţilor teologi, şi cu legea creştină în a cărei dogmă a fost sfinţit preot.

Nu-i este permis să frecventeze cercuri jidoveşti, unde se face sionism, şi să insulte legea creştină cu cuvintele: „Multe am învăţat şi furat noi creştinii dela Izrael“. (Vedeţi, evită să spună pe şleau: Jidani.)

Dovedeşte cu asta o totală înconştienţă, dacă nu chiar o necuviinţă, faţă de organizaţia bisericească în care este slugă şi pe care o insultă.

Dovedeşte că nici azi n'a înţeles rostul învăţăturii creştine, care este alta, nu copiată, mai puţin „furată“ dela Jidani.

Şi mai dovedeşte, prin apologia pe care o face Sionismului întronat în Palestina, că n'a înţeles tâlcul „realizărilor minunate“ vizitate de d-sa prin meleagurile Jordanului.

Căci dacă, în afară de ochi, ar fi avut şi memorie, ar fi înţeles marea excrocherie a Sionismului!

In adevăr, Th. Herzl, cel care a lansat ideia Sionismului, a visat înfiinţarea unui Stat, unde toţi Jidanii să se adune, din toată lumea, să se termine cu blestemul lui Ahasverus, şi să se reînvie vechiul regat al Judeii, ca astfel Jidanii să nu mai fie oameni fără ţară şi fără căpătâiu....

Lordul Balfour, le-a şi dat, prin Liga Naţiunilor, pe degeaba, această ţară, — Palestina, — unde să-şi vadă împlinit visul, dar în loc să se grăbească şi să se ducă în ţara devenită a lor toţi au rămas la locurile lor, iar Palestina se colonizează cu mizeria şi pleava suburbiilor din Polonia şi Rusia.

Pentru asta se cheltuiesc miliardele date cu mărinimie de jidovii americani, irosite cu iscusinţă de o ceată de profitori ce exploatează naivitatea dăruitorilor şi misticismul mizerilor coloni, veniţi de peste mări şi ţări să-şi dureze o nouă Patrie.

Iar „exodul în massă spre patria reînviată“, visat de Th. Herzl, s'a transformat în „sionism“, adică în societăţi „culturale şi artistice“, unde se specultează naivitatea şi punga coreligionarilor...

Deci, mai puţină înfierbântare în „conferinţe sioniste“, „Părinte“ Galactioane, mai mult respect de haina pe care o pângăreşti cu întreaga-ţi atitudine, iar dacă e vorba de „bărbie reală“ pentru căpătarea bunăvoinţei anumitei prese, fă-o la propriu, nu la figurat, spre a scăpa astfel biserica creştină de un al doilea Iuda Iscariotul!....

Atanasie I. Niţeanu.

Articolul de faţă, al d-lui Atanasie I. Niţeanu, fiind de natură urgentă — întrucât este chemat să atragă atenţia autorităţilor superioare bisericeşti, asupra isprăvilor lui Gala Galaction — ne grăbim a-l publica în numarul de faţă.

De natură urgentă, este acest articol, şi din cauza tentativei nerusinatului Gala Galaction, de a lua, la repezeală, fără nici o formă de contabilitate publică, întreprinderea lucrativă a traducerei Bibliei: care ar urma să coste, numai pentru plata lui, ca traducător, şi a unui ajutor al său: suma de lei 3,600.000 (trei milioane şese sute de mii de lei), socotiţi pe 5 ani. Dacă vor fi zece — căci Biblia e lungă — vor face 7,200.000: fără tipar!

Insă noi protestăm contra oricărei traduceri a lui Gala Galaction, nu numai pentru sumă — în aceste timpuri de lipsă — ci pentru încapacitatea lui Gala Galaction, dovedită prin traducerea Noului Testament.

Atragem respectuos atenţia Sfintei noastre Patriarhii, şi asupra acestei isprăvi a lui Gala Galaction, ca să nu fie nici o surprindere.

Cât pentru o nouă traducere a Bibliei — dacă, în tot cazul, se simte trebuinţa, în aceste momente, cu atâtea nevoi: cerem concurs!

Vom reveni.

A. C. Cuza.

„Apărarea Naţională“.

Stere şi „ordinul Ferdinand“

— Părerile d-lui Maniu, despre trădători —

Pretenţiunea trădătorului Stere de a fi distins cu ocasiunea serbările Unirii pregăteste guvernului scrisoase dificultăţi.

In special, d-l Maniu trebue să reflecteze amar asupra urmărilor colaborării d-sale cu omul lui Mackenzen, colaborare care îl pune astăzi într'o dilemă din cele mai penibile.

Sunt câţiva ani — în 1924 — când guvernul de atunci a dat o serie de decoraţiuni cu prilejul sărbătorii de 10 Mai, D-l Maniu a protestat, nu fără dreptate, fiindcă pe lista decoraţilor s'au strecurat câţiva oameni pătaţi, printre cari şi din aceia cari au avut o purtare rea în timpul războiului. Era vorbă de oameni obscuri şi de cazuri mărunte, dar d-l Maniu, dintr'un sentiment de lăudabilă rigiditate, a ţinut să protesteze şi a trimiş Regelui Ferdinand, un memoriu cerând anularea acelor decoraţiuni şi revizuirea statutelor ordinilor „Steaua“ şi „Coroana României“.

Iată ce spunea d-l Maniu în acel momoriu:

SIRE,

...Când în veci neuitatul şi gloriosul întemeietor al Dinastiei a instituit aceste două ordine în amintirea războiului pentru independenţă şi a înălţării României în regat, El a voit să-şi arate mulţumirea faţă de fiii Tării, cari au luptat pentru înfăptuirea acestor scumpe idiale, dând totodată generaţiilor viitoare o pildă şi un imbold.

Nu ne îndoim că în mintea şi în voinţa Majestăţii Voastre stă că această răsplată a virtuţilor civice să-şi păstreze deplinul ei înţeles şi întregul ei preţ, astăzi când din sângele şi suferinţele unui popor întreg a eşit România Mare visată de prooroci neamului.

Nespus de mare a fost dar turburarea sufletească a multor fii buni şi distinşi ai acestei ţări văzând cum s'a recomandat Maiestăţii Voastre unde şir de indivizi certati fie cu justiţia pentru delicte de drept comun, fie cu morala pentru acele fapte cu mult mai grele ce cad sub judecata conştiinţei...

Partidul naţional crede că această jiguire adusă ordinelor naţionale, este mai ales consecinţa lipsei la noi a acelor sancţiuni cari s'au luat pretutindeni după războiu spre a deosebi pe cei buni de cei răi. La noi, inlaturarea dela recompense — atât în vechiul regat cât şi în teritoriile unite — a multor buni şi vrednici patrioţi, a provocat o adâncă desnădejde faţă de impunitatea de care s'au bucurat mulţi vinovaţi.

Iar această lipsă de sancţinni, de care au beneficiat o serie întreagă de oameni compromişi nu are măcar scuza de a fi avut drept scop potolirea patitimilor după retragerea duşmanului, căci mulţi din cei ce au păcătuit, văzându-se scutiţi de orice neplăcere, nu numai că nu s'au pocăit dar acum ridică capul, sfidează lumea, pretind şi obţin onoruri, iar mâine când ţara va trece clipe de cumpănă, ei şi-ar reînoi jocul ticălos ce le-a prins aşa de minunat.

Şi astfel se pregăteşte un adevărat haos moral în care mulţimea văzând cum cei buni au fost înlăturaţi în folosul unor trădători sau spioni, începe a se îndoi de noţiunea dreptăţii. iar constiinţele se întunecă spre pagubа vieţi sufleteşti a ţării“.

Memoriul cere revizuirea decoraţilor şi adaogă:

„Este adevărat că legea, care a prevăzut măsuri faţă de acei ce au devenit nedemni după decorarea lor, nu putea măcar presupune că indivizi scăpaţi dela curţile marţiale, sau îndeobşte cunoscuţi pentru purtarea lor antinaţională vor putea fi propuşi spre decorare...“

Şi memoriul sfârseşte cerând Regelui modificarea statutelor ordinelor, ceeace ar avea darul de a îndestula sentimentul public, redând ordinelor noastre naţionale strălucirea ce trebuie să aibe în ţară cât şi peste hotare.

Luând cunoştinţă de acest document, nu putem decât felicita pe d. Maniu pentru tăria cu care şi-a expus convingerile, în 1924, atunci când s'au decorat, din eroare, indivizi necunoscuţi, pentru fapte şi greşeli mărunte săvârşite în cursul războiului. Ii cerem doar d-lui preşedinte al consiliului să-şi menţină cu aceeaş tărie părerile despre trădători, astăzi când împrejurările i-au impus colaborarea intimă cu trădătorul cel mare, Constantin Stere.

„Universul“ din 4 Maiu c.

BCU Cluj / Central University Library

rus Filosofov ne spune în cartea sa: „Demascarea marelor Mistere din Franc-masonerie“, tipărită la Moscova în anul 1909 şi apoi pusă în vânzare, imediat cumpărată de franc-masoni şi distrusă, că primirea în acest grad să face în o încăpere obcura, având în fund un infern artificial (iad), decorat jur împrejur cu ramure de pom, şi formând un antic mormânt jidănesc, în care să află o figură de om şezând, şi cu păr lung şi încâlcit pe cap. In apropiere să găseşte o masă, alăturea de ea un scăunel, şi în faţă un fel de transparent ce reprezintă o mână de om, înarmată cu un pumnal, având deasupra scris: Răzbunare! „Pe masă să găseşte o ceaşcă, pe scăunel un pumnal mare, şi într'o încăpere opusă curge un isvor. Iniţiatul e condus de un superior cu ochii închişi în încăperea obscură, aşezat pe scăunel acolo, cu braţul pe masă şi răzămându-şi capul în una din mâni. Apoi superiorul îi spune: „Să nu schimbi poziţia aceasta pănăce nu vei auzi trei bateri de ciocan, care sunt pentru tine semnul că poţi deslega ochii. Indeplineşte întocmai sfaturile mele, altfel nu vei fi primit niciodată în loja măestrilor aleşi. Filosofov ne spune că aceste 3 bateri de ciocan înseamnă nimicirea forţelor spirituale — bisericeşti, social-politice şi a armatei creştinilor.

După îndeplinirea acestei proceduri superiorul să îndepărtează pentru câteva minute, trântind tare uşa după el şi lăsând pe aspirant să mediteze. Apoi auzindu-se cele trei bateri de ciocan ,candidatul îşi deslegă ochii şi i-să lasă timp spre a privi bine încăperea şi în jurul său. După câteva minute apoi să apropie, pe nesimţite, superiorul de el, şi privindu-l sever îi zice: „Fi mai curagios confrate! Vezi tu isvorul de acolo? Ia ceaşca aceasta şi dute şi bea, căci de acuma te aşteaptă mult, şi mare, lucru.“ După îndeplinirea acestui ordin superiorul îi spune: „Ia această laternă în mână, înarmează-te cu acest mare pumnal, întră în infern şi asasinează tot ce găseşti acolo, sau ce ţi se va împotrivi! Apără-te, răzbună-te, şi învredniceşte-te de a fi ales!“

Aspirantul aleargă urmat de superior spre infern cu pumnalul în mâna dreaptă şi cu laterna stângă. Superiorul îi arată figura de om, strigând tare: „Taie-i capul! Răzbună pe Adonhiram!“ După tăierea capului superiorul îi ordonă: „Lasă acuma laterna aci! Prinde de păr capul, ridică pumnalul ţinându-l sus în mână şi urmează!“ Şi astfel începe serbarea victoriei, care, după Filosofov, înseamnă: *„Triumful învăţăturilor din vechiul Testament iudeu asupra lumei creştine, ce de acuma nu va mai resista.“*

Tot după Filosofov, acest triumf mai e reprezentat în a doua iniţiare prin jertfirea de pâine şi vin după, aşa zisul, rit Melhisedec. Jertfă lui Melhisedec s'a dat decătre IEHOVA lui Abraham când acesta, afirmative, învinsese pe toţi duşmanii săi conduşi de regi aliaţi. Despre aceste găsim în cartea I-a lui Moise, următoarele: Când Abraham s-a reîntors din bătălia Kedor-Laomor, înconjurat de regi aliaţi, a fost întâmpinat în plin câmp de regele din Sodom, şi de atunci acest câmp să numeşte „valea regală“. Iar Melhisedec regele din Salem îi a prezentat pâine şi vin. Melhisedec fiind totodată înalt preot l-a binecuvântat zicând: „Fi binecuvântat Abraham, Dumnezeului celui mai Mare, ce stăpâneşte cerul şi pământul, şi Osană şi Slavă marelui Dumnezeu, dându-ţi în mână pe duşmanii tăi.“

Făcându-se această procedură de jertfă în lojă, atât adeptul cât şi toţi confraţii sunt îmbrăcaţi în odăjdii preoţeşti, (adică ca rabinii în Sinagogi şi Temple). Acest rit franc-mason de importanţă imperială, formează cea mai înaltă discreţie, ne spune Filosofov. El are un dublu sens: „Intăi că au trecut vremurile grele de mare încercare pentru fiii lui Israel, că IEHOVA, — răsbunătorul, — s'a împăcat cu poporul său şi că nu mai are nevoie de jertfă de sânge. *In al doilea caz înfăţişează lupta franc-masonilor contra creştinilor pentru eliberarea jidanilor din robia lor politică.*

(Va urma.)

Rugăciune, de ziua Unirii

Următoarea rugăciune a fost alcătuită de I. P. S. Patriarh Miron spre a fi citită, în toate bisericile, la Doxologia dela 10 Mai şi la aniversarea Unirii Ardealului, 20 Mai a. c.

Stăpâne, Doamne Dumnezeul nostru.

Cela ce prin robul tău Moisi ai mântuit neamul lui din robia cea amară a Egiptului şii cu puterea Ta cea nebiruită ai aruncat în adâncul mării pe Faraon cu toată oastea lui:

Cela ce ai rânduit pe Moisi cârmuitor poporului său, şi mulţimea cea mare a neamuluiu lui o ai adunat într'o unire, şi — dându-i o singură stăpânire — i-ai arătat stâlp de foc povăţuitor, ca să nu se împiedice paşii lui.

Insuşi. Preasfine Impărate, pleacă urechea ta spre noi — cari nu suntem vreednici să căutăm spre înălţima mărirei Tale — şi ascultă cucernicile noastre cuvinte de mulţumită, pentrucă pe acum fericitul şi în Domnul adormitul nostru Rege Ferdinand I-iul L-ai luminat a cunoaşte virtuţile poporului său, a înţelege rosturile şi nădejdiile neamului şi — îndemnat de încrederea în viitorul ţării — L-ai învrednicit asupra hotarele nefireşti şi nedrepte dintre fraţi; şi — desrobindu-i a întemeia tuturor românilor o ţară nouă şi încăpătoare. Odihneşte-l cu pace în dreapta marelui Rege Carol I şi în ceata glorioşilor Voevozi din trecutul poporului nostru.

Păzeşte, Doamne, pe Majestatea Sa micul nostru Rege Mihai I — marele simbol al bunelor nădejdi ale ţării noastre, cu întreaga augustă Dinastie Română, sub acoperemântul aripilor Tale; înmulţeşte zilele vieţii Lui întru sănătate nevătămată şi întru bună sporire în cele de folos Lui şi ţării Sale.

Luminează mintea şi încălzeşte inima Inaltei sale Regenţe, ca — împreună cu legiuitii lor sfetnici — să cârmuiască şi să judece pe poporul său cu dreptate. Iară pe ostaşii Lui şi căpitanii lor, întăreşte-i pretutindenea cu puterea Ta cea nebiruită. Sporeşte înţelepciunea sfetnicilor Săi; diregătoriile. Lui supuse, îndreptează-le pe calea adevărului şi la dreptăţii, oprindu-le dela părtinire şi mitărnicie; şi pe toţi curtenii, slujitorii şi supuşii Lui, îi scuteşte de toate relele întâmplări.

Imprăştie duşmanii, ce s'ar ridica asupra stăpânirii Lui, şi adună tot poporul într'o unire nedespărţită şi dreaptă supunere; şi ne dărueşte nouă tuturor, în zilele Lui, pace şi bună sporire, bună linişte a văzduhurilor, îmbelşugarea roadelor pământului şi toate cele trebiuncioase către viaţa cea vremelnică şi vecinică, ca astfel, — prin muncă paşnică propăşind — cu o gură şi cu o inimă să Te preaslăvim pe Tine, Dumnezeu dreptăţii şi al milelor, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

ECTENIA

La ectenia mare de după Sf-ta Evanghelie se spune şi rugăciunea aceasta:

Mulţumind cu frică şi cu cutremur milostivirii Tale, pentru binefacerile, ce ai revărsat cu îndestulare asupra părinţilor şi înaintaşilor noştri asupra noastră, asupra ţării româneşti întregite şi asupra tuturor cetăţenilor ei: cădem înaintea Ta şi cu smerenie strigăm: Binecuvintează şi de acum înainte pământul ţării noastre, tronul şi poporul ei. Ia sub scutul aripelor Tale ocrotitoare pe toţi cetăţenii României, pe fruntaşii şi cârmuitorii ei, ca prin muncă şi cinste desăsvârşită — călăuziţi de dragostea de neam şi ţară şi de simţul răspunderii — să mijloacească propăşirea şi binele obştesc şi să ne facem astfel cu toţii vrednici de îndurarea Ta, rugămu-Te, întru tot milostive Impărate, auzi ne şi ne miluieşte.

*

Cu bucurie publicăm aceasta admirabilă rugăciune a I. P. S. Patriarhul Miron. Avem însă o mică observare:

Pentru înălţarea sufletului românesc, ar fi fost mai potrivit, dacă rugăciunea s'ar fi început cu preamărirea Domnului, care a dat atâtea personalităţi ilustre şi atâtea caractere în rândul strămoşilor nostri, cum au fost spre exemplu: Coriolanul, Regulus, Iulius Caesar, Traian, Decebal etc. a căror sânge curge în vânele noastre.

Nu cu Moise, al jidanilor.

Nu se poate, — vor zice unii, — fiindcă aceştia au fost păgâni. Dar Moise, fost a el creştin?!

Aceasta este părerea noastră, pe care, în treacăt, o amintim aici.

A. T.

Sărbători Naţionale

Zece Mai

Ionescu Radu-Grenadirul.

La fel cum în viaţa religioasă şi familiară a omenirei, sunt zile în cari s'au întâmplat mari evenimente şi la aniversarea lor se sărbătoresc; tot aşa în viaţa istorică şi socială a popoarelor, sunt zile în cari s'au petrecut fapte de aşa mare importanţă pentru soarta acelui popor, în cât au devenit, zile de sărbătoare naţională, tot aşa de importante ca şi cele religioase; zile cari se sărbătoresc cu mult fast.

Pentru poporul românesc ziua în care s'au realizat cele mai mari înfăptuiri naţionate este ziua de 10 Mai. Azi stabilită ca sărbătoarea naţională a neamului românesc, ca zi a *Unirii* provinciilor răpite sau stăpânite pe nedrept de vecinii hrăpăreţi.

Premergătoare zilei de 10 Mai, a fost ziua de 24 Ianuarie 1859, când cele două ţări româneşti Moldova şi Muntenia s'au unit, formând un singur stat, sub numele de *„Principatele Unite"*.

In vechiul Regat înainte de războiul naţional de reîntregire ziua de 10 Mai, întrunea cu ea marele înfăptuiri naţionale petrecute sub domnia Domnitorului şi mai târziu Regelui Carol I.

Ast-fel la 10 Mai 1866 Domnitorul Carol I proclamat domn ereditar de adunarea ţării la 1 Mai 1866, îşi făcu întrarea solemnă în capitala ţării Bucureşti şi în acelaşi zi în sânul Adunării, declară că aduce *„O inimă leală, cugetări drepte, o voinţă tare de a face binele, un devotament fără margine pentru noua sa patrie şi un neînvins respect pentru lege.*

In ziua de 10 Mai 1877, s'a sărbătorit cu mare fast, declararea *Independenţei* şi *neatârnarea* ţării, act solemn, declarat de parlamentul român la 30 Aprilie 1877.

Tot la 10 Mai 1877, s'a instituit şi ordinul militar *Steaua României* ca semn etern al deplinei suveranităţi a ţării.

In ziua de 10 Mai *1881*, România a fost înălţată la rangul de Regat, iar Regele şi Regina încoronaţi ca monarhi ai României. Şi proclamarea României ca Regat a fost făcută de parlament, la o altă dată şi anume 14 Martie 1881 — dar serbarea avu loc la 10 Mai, care coincidea cu a 15-a aniversare suirei pe tron a Domnitorului Carol şi a 4-a aniversare a proclamarei independenţei.

*

De şi unirele provinciilor Basarabia, Bucovina, Transilvania, Banatul, Crişana şi Maramuresul s'au făcut la diferite date — ca zi de aniversare a lor, deci de mare sărbătoare naţională a fost hotărâtă tot ziua de 10 Mai.

*

Sămânţa unirei tuturor românilor din Dacia, în aceleaşi hotare şi sub acelaşi suveran, aruncată în pământul ţării şi sufletele tuturor românilor de marele voevod Mihai Viteazul la 21 Octombrie 1599 când a întrat învingător în vechiul *Apulum* — Alba-Iulia — aprins adânci rădăcini. Iar Dumnezeu dădu generaţiei noastre fericirea şi bucuria, de a *realiza pentru tot deauna„ Unirea tuturor românilor în mijlocul aceloraşi hotare şi cu acelaşi suveran* vas sfânt, vis de aur, înfăptuit cu 319 ani, pentru o scurtă durată de marele Voevod Mihai Viteazul.

*

Acest sfânt dar şi ideal s'a împlinit datorită unităţii de credinţă, şi dragostei frăţeşti care a încălzit tuturor românilor sufletele, ca şi înţelepciunei oamenilor luminaţi şi mari patrioţi români — din întreg cuprinsul veehei Dacii,

Pentru această unire, au căzut la postul de onoare Horia, Cloşca, Crişan, Tudor Vladimirescu, Avram Iancu, au suferit închisori şi persecuţii Dr. Raţiu şi alţi mari patrioţi români, au căzut în luptă cei 800.000 ostaşi români din tot cuprinsul ţării, au îndurat internarii şi molestări toţi patrioţii.

Unirea este opera comună a patrioţilor români a tuturor românilor dela intelectual şi orăşan până la ţăran.

Când ceasul unirii a bătut, a găsit pe toţi iubitorii de ţară neam şi rege uniţi *"în cugete şi simţrii* cum le-a trâmbiţat Mureşanu.

I-a găsit la postul de onoare, după cum ne arată evanghelia".

„Iată mirele că vine tare la miezul nopţei şi fericită este sluga pe care o va afla priveghind.. Dar nevrednic este pe care'l va afla lenevindu-se".

Şi mirele — *Unirea* a găsit priveghind pe marii bărbaţi politici ai ţării din toate provinciile în frunte au marele Rege Erou Ferdinand I şi oştirea românească, găsind mirele priveghind pe românii — *credincioşi* şi iubitori de ţară dela cei din palate la cei din bordeie.

— Dar a mai găsit mirele pe unii lenevindu-se şi aceştia au fost *trădătorii, dezertorii, miseii* şi *laşii* — din cari unii *amenistraţi* alţii în *puşcăriii.*

10 Mai e sărbătoarea naţională a românilor ce şi-au făcut datoria — de prea mărirea lor şi comemorarea faptelor.

Gânduri de 10 Maiu

Invie pământul şi toate vietăţile lui, din amorţeala gerului aspru al ernei, şi odată cu aceastră trezire la viaţă, Invie şi nădejdile noastre de mai bine.

Dnpă viforniţa anilor de răsboi, după troenele de jertfe a sute de mii de vieţi româneşti, şi după potopul de suferinţe de tot felul, 10 Maiu 1919 ne aducea în suflet primile raze de nădejdi a unor zile de indestulare, de dreptate şi de fericire pentru poporul nostru românesc.

De atunci au trecut 10 ani încheiaţi. La cârma statului s-au perândat în acest răstimp, de 10 ani, 7 guverne: 3 ale partidului liberal 2 ale partidului averescan şi 2 ale partidelor naţional-ţărăniste.

Ce au făcut aceste guverne?

Ele zic, că au fericit ţara şi poporul... noi însă constatăm următoare rezultate:

1. Preţul banilor a scăzut dela 26, la 3 bani elveţieni, iar camăta s-a urcat dela 12, la 30 şi chiar 40 la sută.

2. Preţul lucrurilor fabricate au crescut nespus de mult.

3. La împărţirea pământului s-au făcut nedreptăţi grozave românilor şi favoruri neertate străinilor; în primul rând jidanilor.

4, Poporul românesc a tot sărăcit, îngreunându-se în datorii, pentrucă vitele şi bucatele nu aveau preţ. In schimb jidovii ne-au potolit ţara îmbogăţindu-se în paguba poporului şi a ţării.

5. Slujbaşii ticăloşiţi în rele, au înlesnit jidovilor aşezarea în ţară şi jefuirea poporului, iar pe de altă parte au furat banii statului.

6. Dările s'au ridicat dela 3 la 37 miliarde de Lei

7. Şi în sfârşit Românul a ajuns codaş în ţara pe care el a mărit-o şi pe care tot el o va apăra, cu preţul vieţii, în caz de primcjdie; cât timp toate lăpădăturile de jidani şi de streini sunt în frunte şi se bucură de mare cinste în oropsita noastră ţară.

Care e pricina acestor rele?

Românii îndemnaţi de sfaturile deavoleşti ale jidanilor s-au împărţit în tabere (:partide:) politice luptându-se, pe viaţă şi pe moarte-frate contra frate, pentru putere. Dar nu ca să fie de folos poporului, ci peutru ca să se căpttuiască ei, jefuind poporul alăturea de jidani.

Ce este de făcut pentru ca nădejdile noastre de mai bine să se înfăptuiască?

1. O bună înţelegere între toţi fruntaşii ţării, — dărămând hotarele partidelor politice, — să lupte, să jertfească şi să muncească pentru vindecarea suferinţelor ţării, ale poporului şi ale Bisericii. Să fim bineînţeleşi, nu pentru căpătuială, ca până acuma, ci pentru binele şi fericirea obştei româneşti, să ne însoţim !

2. Precum păstorii vrednici alungă lupii pentru a spori şi trage folos după turmă, tot astfel şi fruntaşii neamului să alunge pe jidovi pentrucă aşa cer interesele ţării, ale Tronnlui, ale Bisericii şi ale Poporului.

3. Când neamul nostru va avea fruntaşi pătrunşi de binele şi de fericirea poporului, pe care să le înfăptuiască, chiar cu preţul vieţii, atunci Liga Apărării Naţionale Creştine va fi cea mai fericită, căci poporul nostru este pe cale de a gusta roadele jertfelor, suferinţelor şi nedreptăţilor îndurate de veacuri întregi.

Deschideţi-vă ochii fraţi Români! Şi zdrobind hotarele partidelor politice, care ne-au jefuit şi ne jefuesc încă, sporiţi rândurile ligii Apărării Naţionale Creştine, care luptă pentru scoaterea jidanilor din ţară şi pentru fericirea poporului Român, făcând ca, România să fie a Românilor:

Ne cere acest lucru eroii români morţi pentru întregirea neamului, deopotrivă ca şi pruncii noştri, ce acum se ridică !

Şt. Penes

Isus, „rabin ambulant"

— zice Gala Galaction —

In „scrisori către Simforoza" — vom vedea cine este „Simforoza" — spurcatul Gala Galaction, înjoseşte imaginea divină a lui Isus, scriind despre Mântuitorul nostru:

„A fost fiul poporului Israel „„„a fost un rabin ambulant".....

Protestând împotriva acestei profanări dobitoceşti, atragem încă odată atenţia Inaltelor autorităţi ale Bisericei, asupra atitudini sfidătoare şi batjocoritoare, faţă de credinţa noastră creştină, a nerusinatului Gala Galaction!

Vom reveni.

Un plugar bănăţean despre „zece Mai

Scumpa noastră ţară, Româ Mare, mărită prin jertfele ce opt sute mii de eroi şi martiri neamului românesc, sărbătore astăzi cea mai măreaţă şi străcită sărbătoare naţională.

Sărbătoreşte astăzi, zece ani d alipirea tuturor provinciilor ron neşti la Patria mamă, zece ani d unirea tuturor românilor într singur stat naţional şi independe zece ani dela îndeplinirea mare vis al nostru şi al moş-strămoşi noştri.

Astăzi toată suflarea româneas dela mic la mare se bucură şi veseleşte, astăzi toată suflarea mânească laudă pe Domnul, şi smerenie şi lacrămi în ochi roagă pentru odihna sufletel celor opt sute mii de eroi şi m tiri ai neamului românesc căz pe câmpul de luptă, ca Dom Dumnezeul nostru să-i aşeze dânşii unde toţi drepţii se odihne

Lor se cuvine toată lauda mărirea, căci numai prin vite şi curajul lor sau rupt lanţur robiei, numai prin braţele lor o lite s'a făurit România Mare, numai prin vărsarea sângelui curat, noi astăzi ne bucurăm libertate.

Insă pe cât ne bucură aceas sfântă şi mare zi de sărbătoa naţională cu atât mai mult pe altă parte ne întristează, când gândim că abea sau îndeplinit ze ani dela unire, şi vrând ne vră trebue să ne punem întrebar unde a ajuns şi unde va ajun scumpa noastră ţară prin faimoa politică de partid.

Ţara noastră merge cu paşi pezi din rău în spre mai rău, aceasta se datoreşte numai şi mai partidelor noastre politice ca au condus-o şi o conduc şi a Aceste partide care de zece ani zile lucrează în duşmănie un contra aluialalt ne-au despre ţara în faţa străinătăţii, căci pent un împrumut de o sută milioa dolari au trebuit să se ţină petra tări cu un an de zile şi s'a realiz numai dupăce s'au cheltuit aproa una treia parte din el.

Aceste partide în timp de ze ani de zile de când conduc aceas mare ţară, s'au înfrăţit atât mult cu jidanii încât azi pute spune pe drept cuvânt ca su aproape toate jidovite, căci su scutul lor aceste lipitori sau înmulţit ca lăcustele la noi în ţar şi atunci cum se vor mai put numi aceste partide curat rom neşti când ele sau înfrăţit aşa mult cu aceşti trântori cari au fo dovediţi ca cei mai mari trădăto ai ţării în războiul pentru între girea neamului.

Aceste partide care au cond ţara timp de zece ani au căut să lucreze mai mult pentru interes de partid, decât pentru interesel mari ale ţării, şi tot prin nep sarea acestor partide, comunism jidovesc a luat un avânt mare noi în ţară. In Bucureşti sub ac tualul guvern, format din partid naţional ţărănesc, comuniştii jidan într'un congres autorizat au avu curajul să calce în picioare tablo urile M. S. Regelui nostru Mihai şi a Inaltei Regenţă, şi ne mir faptul, cum un guvern le-a ma eliberat autorizaţia pentru ţinere congresului din Timişoara, und aceste bestii împuşcă asupra arma tei şi poliţiei. Aceşti trântori, car prin manifestele lor strigau: jo armata, poliţia şi siguranţa, jo Regele, mai merită să se bucur de autorizaţia guvernulni sau ţeapa lui Vlad Ţepeş?

Şi nu ne rămâne alt ceva decă dacă vrem dreptate cinste şi lega litate, dacă vrem să scăpăm ţar Românească de jidani şi trădător atunci să întrăm cu toţii, dela mi la mare, sub steagurile Lige Apărării Naţionale Creştine de su conducerea supremă a marelui ro mân şi Apostol al neamului roma nesc D-l profesor **A. C. Cuza**

B. Giuca

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Lupta contra alcoolismului

[C]e fac și ce au făcut alte țări

[ce] nu facem noi. Cine stă la spatele acțiunilor răslețe ale „Rotarilor" român.

[I]ntr'un articol precedent am ară[tat] cât de forțate sunt argumen[tele] și cât de falșe sunt datele [sta]tistice aduse de un ilustru ne[cun]oscut într'o broșură tipărită [pr]obabil pe spesele altora.

[C]onsluzia la care ajungea Ro[tari]ul fabricanților de otravă era, [că] statul, pentru a nu pierde im[pozi]tele de pe alcool, e dator să [...]prățișeze această industrie cu [ori]și ce jertfe din partea sa: In [rea]litate acest vândut, — fiindcă alt[fel] e inexplicabilă pledoria sa, — al [...]anței ovreești ne cerea, *ca să alcoolizăm sistematic, să de[gen]erăm, să ne distrugem ca po[por], pentruca să poată să se [îm]bogățească, fără bătae de cap, [vre-o] două sute și ceva de fabri[can]ți ovrei.*

[L]a argumentele de ordin fiscal, [pă]catul intereselor fabricanților [de] spirt adaogă și pe acela de [ord]in economic, încercând să de[mo]nstreze, că daeă dispozițiile ac[ce]lei legi a spirtoaselor în vigoare [nu] se vor schimba în favoarea [ace]rilor fabricanți de spirt din ce[rea]le, se va distruge o industrie, [care] va lovi în economia națională [pie]rzându-se plusul de valoare ce-l [rep]rezintă cerealele transformate [în] spirt față de valoarea cerealelor [vâ]ncate în comerț în forma lor [de] materii prime, se va tăia exis[ten]ța celor aproape 20 mii capi [de] familie aplicați în industria [spi]rtului.

[Câ]te afirmații, tot atâtea inexac[tită]ți.

[I]n primul rând cerealele se pot [ind]ustrializa și în altfel, dând ocu[paț]ie și existență altor mii și mii [de] inși, ca fabricate făinoase, în[gră]șare de porci, vite, etc., etc. și [alt]fel nu știm, dacă o 100 q. de [...], secară, sau prefăcută în bere [...] îngrășat cu rămășițele ei nu [...]resc valoarea primară a acestor [cer]eale exact cu atâta, cu cât s'ar [...]mărit valoarea lor, dacă ar fi [fos]t prefăcute în spirt. De altfel [în] nici o țară o industrie nu s'a [dis]icit din cauza măsurilor de [or]din social sau sanitar la cari a [fo]st constrâns. Cel mult s'a aco[mo]dat noilor condiții, ceiace nu [...]convine fabricanților ovrei, cari [...]păce iau șuba din spatele țăra[nu]lui nostru, voesc să-i ia indirect [și] viața și sufletul.

[Am] arătat numărul exact al lu[crăt]orilor aplicați în industria spir[ut]ui, cifră care de abia atinge [...]% din aceia arătată de fabri[can]ți prin Rotariul lor. *Imagi[na]ți-vă, că zecile de mii de va[go]ane porumb, orz, secară, înghi[țit]e de fabricele de spirtoase ar [fi] industrializate în altfel, oare* *numărul celor ce și-ar câștiga pâinea din această industrializare nu ar fi însutit.*

Evident, deci că și argumentele de ordin pur economic, aduse de Rotariul ovreilor, care considera nația noastră ca o masă amorfă pe care se poate experimenta și îmbogăți, cad dela sine.

Dar unde rămâne argumentul primordial, nevoia de salvagardare națională?

Ori noi, care așezăm toate problemele acestei țări în funcție de propășirea și întărirea acestui popor și prin el a țării, nu putem admite, — *chiar dacă argumentele de ordin economic ale Rotarului alambicurilor cu otrăvuri ar avea vre-o bază reală, ceiace nu e cazul după cum am arătat,* — ca nația să fie distrusă din interese economice sau fiscale.

Alte țări, — Franța, Olanda, Ungaria, Serbia, au redus la minimum consumul alcoolului de cereale, încurajând în schimb, — *mai ales țările producătoare de un surplus de cereale de consumul intern,* — exportul acestei otrăvi.

Serbia acordă exportului de asemenea otravă câte 4 dinari primă de export pentru fiecare litru spirt de cereale scos din țară. Ungaria de asemenea acordă prime de export, iar în crâșmele din Ungaria nici nu se mai găsește spirtul „*Vinarsul*" cu care ovreii noștri ne otrăvesc moții și pe ceilalți consumatori, dându-le spirt de cereale în loc de alcool extras din fructe, sau din vin. „*Vinarsul*" moțului e otrava pură, fabricată din porumb mucegăit, stricat, apoi fermentat, — astfel dă o tărie mai mare, — și nu alcoolul din fructe, dăunător și acesta, dar nu îmbibat de atâtea toxice ca cel dintâi.

Evident, că primejdia e cu atât mai mare, cu cât ovreii pășesc organizați în falangă strânsă la atentatul în contra sănătății noastre, punând la bătae sume enorme de bani pentru a-și ajunge scopul.

Se vorbește astfel deși nu se poate controla de o sută milioane lei necesari pentru *convingerea* unor membri din comisie și a presei din capitală pe seama căreia s'ar fi rezervat 15 milioane lei.

Nu vi se pare cel puțin curios, că cele mai mari și răspândite cotidiane consacră coloane întregi celor câțiva morți la Paris sau Londra de vărsatul negru și nu se ocupă de fel de vinarsul care ne distruge floarea nației?!

Dar vom reveni.

Argus.

Rubrica învățătorului

Copii și primăvară

IV.

[V]ine primăvara cu văile și pă[ji]ile pline de brebenei, floarea [pa]știelui, dedițel și alte multe flori [dră]gașe, care ne vor îmbăta cu [mi]rosul lor plăcut. Mugurii se [um]flă, colții de iarbă se ițesc și [câ]mpiile se împânzesc, cu țesutul [ve]rde al ierbei. Natura învie. Pe [ogo]arele jilăvite, plugul trage nea[gr]a brazdă, furnicele își dreg mu[șu]roiulstricat de vânturi, iar mun[cit]orii pământului se resfiră pe [în]tinsele câmpii, cu noi speranțe [în] suflet. In locul pârlagei, în locul [nă]pailor se așterne valurile aurite, [st]ropite de lumina soarelui. Vine [pr]imăvara! Cocorii, se văd pe [ce]rul albastru, în lungi șiruri. [Ci]ocârlia, începe să vestească apu[su]l iernei, căci un tainic glas o [ch]iamă neîncetat, prin câmpiile [alb]astre.

Și acuma, când toți dela cer [pâ]nă la pământ, dela arbori la [ia]rbă, se pregătesc să iasă întru [în]timpinarea primăverei, nu e pă[ca]t că numai bieții elevi, să fie ținuți ceasuri întregi pe băncile școalei? Nu observăm, noi, bucuria ce-o au în suflet, atuuci când îi eliberăm pentru 10 minute și părerea de rău, întipărită pe fețele drăgălașe, atunci când îi rechemăm în clasă? Cu câtă dragoste ne aduc, dânșii, în clasă ghiocei și atâtea flori eșițe din pământul cu proaspete puteri.

Le descriu în limba lor copilărească, îți spun ce frumoase sunt și noi le facem lecțiile de rând, după carte, după program, le vorbim despre gramatică, aritmetică și alte multe lucruri nepotrivite. Nu-i păcat? Nu-i păcat pentru vremea pierdută în clasă, în aerul închis și cu searbăda prilegere când avem în față drumul spre natură! Pentru asemenea lecțiuni avem noi zilele de iarnă, cele ploioase sau cele mohorâte. Nu lăsați ca zilele frumoase să treacă fără să producă o bucurie și o adevărată lecțiune pentru copii.

Când natura își umple văzduhul, cu tainicul ei glas, doi câte doi, până ce scăpăm de poarta satului, să luăm drumul câmpurilor și pădurilor. Iasă toți, părinții și tinerii, să întrebe ce l-a găsit pe domnul învățător, căci le vor spune cocoarele de sus, cerul cei albastru: „vine primăvara".

Pe urmă, dincolo de ultima casă, în largul câmpului, lasă copii să sburde și să alerge, trăind în plină natură. Aici, o goană pe pământül abia sbâcit, te face mai voios și fruntea se descrețește de necazurile uitate pentru o clipă.

Natura își are leacul ei: vrei să cuprinzi totul, vrei să cunoști farmecul frumosului și învierea sufletească, care sclipește pretutindenea. Ajungi prin pădure și calci pe pământul cu frunzele uscate, cu care firicelele de iarbă se luptă să le dea la o parte. Oriunde te vei uita, oriunde te vei duce, toți îți vorbesc, tot are glas și dibăcia e ca să-l prinzi.

In pădure, la marginea pădurei, pretutindenea, auzi acest glas, îți străbate dea dreptul la inimă, te învăluie și te amețește. Azvârle acuma bagajul terminilor tehnice căci în simplicitatea naturei te vei speria și tu de ei, strânge-ți gândurile, deschideți sufletul și cum poți cu vorbe simple, fă să înțeleagă copii, măreția și taina firei, în care i-ai adus.

Și ca să te înțeleagă, du-i la o floare, și nu începe cu corola, că-i formată din atâtea petale și are atâtea stamine. Nu căuta să-i bagi în minte, cuvinte pe care nu le înțelege, pe care îl obosește și îl plictisește în mijlocul veselei naturi.

Incepe cu viața ei, cu traiul și nevoile ei. Arată-le gingășia, farmecul floarei stropită de lumina vie a soarelui și n'o smulge deodată din pământ, căci nu învățăm să distingem. E sălbatec și e crud a distruge o viață! Continuă apoi cu descrierea vieței ei, cum își petrece iarna, cum a dus-o, cum s'a născut și cum încetișor, înmugurește și înflorind, trăind.

Arată-le cum se înmulțește, cum se apără și care îi sunt dușmanii ei. Arată-le ce folos aduce omului și dacă este otrăvitoare, sfătuește-i să se păzească de ea. Ai la îndmână frumoasele povești, despre fiecare floare. Nu numărul petalelor și staminilor, le arată copiilor, făptura desăvârșită, ci farmecul florii, reeșit din povestirea noastră. Deprinzând pe copii să înțeleagă și să iubească sufletul unei flori, le picurăm în suflet, balsamul tainic al iubirei de aproapele, de natură și de Dumnezeu. Aceasta i-ar fi tăria educativă, ca obiect de studiu **„Șt. Naturale"**. După asemenea excursiuni făcute pe o zi de primăvară și omul și copilul p'ar mai vioi și mai dispuși. Natura schimbă sufletul înăsprit de loviturile zilnice.... Se apropie primăvara și glasul tainic al naturei îți șoptește încetișor, îndemnându-te să rătăcești cu elevii, prin luminișurile câmpiilor și să lași monotonia cu pereții reci ai clasei. Să nu mai rămâi omul sever al cărței, cu vechile arme de instrucție: **Calalogul, nuia** și **creionul.**

Să ne apropiem mai mult de sufletul copilăresc, dornic de viața din natură cu florile și verdețile ei, căci numai dânsa țese între tine și elevi fire nevăzute, dar trainice.

Câtă bucurie pentru elevi, atunci când anunțăm ziua de mers la câmp. Soarele slab, dar dulce al primăverei schimbă sufletul lor. Din mediul sever al clasei, deabia îi mai putem stăpâni, când au apucat în largul câmpii. Se gonesc unul cu altul, se îmbrâncesc și se rostogolesc pe câmpul înverzit. Mi-a duc aminte din frumoasele luni de primăvară, cât de greu îmi venea, ca să mă stăpânesc, să nu cad și eu prada acestor plăceri și să le las la o parte lecțiunile zilnice. Am fixat în program $^1/_2$ din zi, pe săptămână, să merg la câmp. Aceasta o făceam de obicei joia, după masă. Elevii mei o numiau, — **ziua de petrecere.** Acel care nu se purta bine în cursul săptămânei, care nu venea regulat la biserică, care nu-și învăța lecțiunile și nu-și scria temele, lua parte la această zi de petrecere dar n'avea voie să ia parte la jocuri și trebuia să stea liniștit deoparte. Mi se părea prea sălbatic, ai reține în clasă și ai opri dela plăcerea a se avânta în frumusețile naturei.

Ajunsem la rezultate bune căci deșteptai în dânși buna voință și interesul de-a învăța și se purta bine. Imi era de ajuns aceasta căci mai mult plătește o bună voință, din partea unui, care nu prea poate să învețe, decât o învățătură făcută cu sila, de frica nuelii și altor pedepse.

Iată că, zilele frumoase a primăverii, poate să ne aducă un folos, la care nici nu ne-am gândit, în munca noastă școlară.

Gheorghe Atanasiu.

APEL

către marele public din orașul Timișoara

Incă anul trecut V'am făcut cunoscut că Societatea de Microbiologie din Viena, a avut o rară și distinsă vizită în persoana d-lui Prof. francez Calmette, subdirectorul Inst. Pasteur din Paris, care în Aprilie anul 1928 a ținut o conferință de o importanță covârșitoare despre vaccinațiunea preventivă împotriva tuberculozei cu vaccinul Calmette la sugaci.

In 14 Aprilie a. c. am avut distinsa onoare, a putea saluta orașul nostru pe ilustrul savant, pe d-l profesor Dr. I. Cantacuzino, directorul Institutului de seruri și vaccinuri din București, care a ținut o conferință magistrală, vorbind despre necesitatea și importanța vaccinării sugacilor contra Tuberculozei după noua metodă a Profesorului Calmette, — informându-ne despre rezultatele miracoloase, obținute nu numai în Franța, Spania și Italia ci și de cele realizate personal de dânsul și colaboratorii săi în cele mai mare oraș din țara noastră.

Subiectul conferinței este de interes general, nu numai pentru medici, ci și pentru întreaga populație a țării, mai ales pentru regiunile bântuite de flagelul Tuberculozei, căci Tuberculoza este azi boala, care face cele mai mari ravagii, secerând mii de copii și de oameni în floarea vârstei, necruțând nici pe bogat nici pe sărac.

Combaterea și îngrijirea boalei cere mari sacrificii din partea familiilor celor bolnavi și a societății, sacrificii materiale foarte considerabile în raport cu nevoile de azi, așa încât boala distrugătoare înaintează cu pași repezi. La noi în țară procentul de morbiditate a scăzut foarte puțin, pe când în țările apusene, grație măsurilor de combatere aplicate pe o scală întinsă, acest procent ese într'o simțitoare și continuă scădere.

Mijloacele de cari dispunem nu corespund cerințelor. Cheltuielile suportate de Stat și de către diferite societăți pentru preîntâmpinarea și combaterea tuberculozei sunt insuficiente, iar preventoriile, dispensariile, sanatoriile, spitalele și asistenta familiară sunt neînsemnate față de marele număr de tuberculoși.

Tratamentul tuberculozei nu poate asigura vindecarea celor bolnavi, decât numai într'un număr destul de restrâns, pentru că cei mai mulți bolnavi vin prea târziu, să ceară ajutorul medicului. Pe de altă parte aplicarea unui tratament rațional nu poate fi la îndemâna tuturor bolnavilor, căci cere condiții igienice și dietice speciale, apoi o îngrijire și supraveghere medicală de lungă durată. Noua lege sanitară se ocupă serios cu problema combaterii tuberculozei, asigurând suferinzilor îngrijire în spitale, în sanatorii, prescriind măsuri profilactice în famliia și în societate. Rămâne însă de văzut, dacă pentru înfăptuirea celor legiferate va fi suficientă sau ba suma prevăzută în buget și dacă această sumă va putea face față cheltuielilor reclamate.

Totuși astăzi putem privi cu încredere în viitor căci avem la dispoziție un mijloc miraculos de combatere a tuberculozei. După o muncă de decenii, datorită râvnei și geniului stințific, al marelui Profesor Calmette, s'a descoperit vaccinul preventiv contra tuberculozei, care a reușit să salveze de moarte sigură chiar și copii născuți și alăptați de mama lor tuberculoasă și crescuți și pe mai departe în mediu infectat.

Mulți se vor întreba, dacă vaccinul n'ar putea fi dăunător.

Experiențele de mai mulți ani executate la început la animale și pe urmă la om sub control riguros au dovedit fără înoială ca acest vaccin nu numai că nu este vătămător, dar împrumută copiilor vaccinați cu el imunitate față de tuberculoză și o mare rezistență față de alte boli infecțioase.

Cu toții știm, că prin vaccin s'a ajuns aproape să dispară unele boale grave cum e **Variola.** Vaccinarea aceasta aplicată de zeci de ani, la copii a făcut să dispară cu totul Variola (vărsatul). A fost poate un timp, când lumea neîncrezătoare căută să fugă de vaccinare, necunoscând binefacerile ei dar aplicată în mod obligator la toți copii a dat cele mai splendide rezultate, convingând pe toată lumea de utilitatea ei.

Cine oare, mușcat fiind de un câine turbat (sau presupus turbat) din ori ce unghiu al țării ar fi el, ar mai ezita astăzi, să vină dela distanță de sute de km. pentru a fi scăpat prin vaccinare de grozava boală a turbării? Vaccinările au dat rezultate strălucite și în prevenirea altor boli cum e cholera, febra tifoidă, dizenteria, ciuma, etc. — și cum nici unul dintre vaccinurile întrebuințate nu produce vre-o tulburare vătămătoare organismului, avem nădejdea, că acest apel, adresat părinților va avea răsunetul cuvenit, cu atât mai vârtos că vaccinul B. C. G. se dă copilului pe gură, într'o linguriță de lapte, iar vaccinul se distribue în mod cu totul gratuit.

Incepând dela 1 Iunie anul curent Institutul d-lui Profesor Dr. Cantacuzino din București de comun acord cu Ministerul Sănătății și Ocrot. Sociale, va pune vaccinul necesar la dispoziția noastră.

Am toată convingerea, că populațiunea acestui oraș nu se va feri, ci din contră va cere benevol vaccinarea noilor născuți cu acest vaccin miraculos, chemat să facă copii imuni față de tuberculoză.

In numele Serviciului Sanitar al orașului
Dr. Octavian Proștean
medic-șef.

Onor. abonați
sunt rugați a achita abonamentul

„Madam" Zipştein
dată în judecată pentru ultraj

Basarabeasca.

Zilele trecute, d. procuror Cuparencu a înaintat sub escortă şi dat în judecată pe soţia senatorului Zipştein, fiindcă a insultat şi ameninţat cu moartea pe subcomisarul Mereuţă din Tighina, care venise la locuinţa senatorului Zipştein să aplice un sechestru asigurător.

*

Ziarul „Ordinea" povestind şi el acest fapt, îl însoţeşte cu următoarele observaţii:

„Roza Zipstein soţia senatorului comunist Zipştein, a ultragiat şi lovit pe un subcomisar, care se prezentase la domiciliul acelei dăne pentru a pune un sechestru asigurător. Mai mult de cât atât numita dănă a ameninţat pe subcomisar că-l va înlocui în 24 de ore. Faptul acesta dovedeşte că nu numai Zipştein crede că poate dispune se soarta Basarabiei şi înlocui, da afară pe funcţionarii Statului, dar până şi neamurile şi rudele senatorului amic şi susţinător al Moscovei! Basarabia lăsată pe mâna familiei lui Zipştein: aceasta într'adevăr este prea mult".

Prea mult? De ce? Când doar „partidele" au dat totul pe mâna jidanilor!

Să vină L. A. N. C.! Şi se va vedea ce li rămâne atunci.

Din viaţa satelor noastre

Jimbolia. Suntem informaţi, că în „Casina domnilor" („Uri kaszino") să petrec lucruri nu tocmai domneşti. Anume, aici se frunzăreşte foarte des, în „Biblia dracului", după toate regulele lui Scaraoţchi.

In ziua de 30 Aprilie c. d-l Leonard Walzer, directorul sucursalei „Băncilor Şvăbeşti Unite", din Jimbolia, a fost găsit, că joacă cu două „şante". Adecă, cu două cărţi egale (X. de roşu). Scaraoţchi a făcut o minune între cărţile lui Walzer.

„Domnii" ceialalţi l-au luat de scurt şi îi cer despăgubiri.

Acest mic epirod „cultural" luminează în deajuns aceea ce în Jimbolea se numeşte „deutsche Kultur".

Noi, barbarii valachi, cari avem o mare simpatie pentru adevăratul "Walzer", german, care este produsul artistic al neamului german, ne uităm cam chioriş şi, cam cu dispreţ la „Walzer"-ul ce se joacă în „Casionul domnilor" din Jimbolea.

Valahii nu prea cetesc în „Biblia Dracului", — şi dacă totuşi se află şi între noi câte unul, care să se îndălătnicească cu aceasta „literatură", — nu credem, că, un director de bancă, să fie capabil de a cere ajutor direct dela Scaraoţchi, pentru a stoarce în 2—3 ani, 2—3 milioane, din punga celorlalţi.....

„Walzer"-ul din Jimbolea, nu se aseamănă nici cât de puţin, cu „Walzer"-ul vienez, — spre exemplu.

Sipet. Ni se face cunoscut, că directorul şcoalei primare, dl Pataky, se ocupă cu comerţul de vin, în edificiul şcolar şi în mod clandestin. Când o ţară întreagă strigă, că ne ucide alcoolul, atunci un director de şcoală se preface în birtaş clandestin, pentru a contribui la otrăvirea neamului, prin alcool.

Autorităţile şcolare şi administrative au cunoştinţă despre acest fapt incompatibil cu demnitatea de director şcolar şi am dori să auzim, că au luat măsurile necesare.

La redacţia noastră se află numele celor 25 români, cari au **cumpărat pe bani,** 1050 litre vin dela directorul Pataky.

Vom reveni.

INFORMATIUNI

22 dintre comuniştii arestaţi la Timişoara au fost eliberaţi. Instrucţia în afacerea comuniştilor, cari au aranjat în localitate Duminica sângeroasă dela 7 Aprilie fiind complet terminată, 22 dintre cei arestaţi au fost puşi în libertate, până la judecarea procesului. Comuniştii eliberaţi, — printre cari şi toate femeile arestate la 7 Aprilie sau după acea, — au părăsit imediat închisoarea parchetului sau spitalul, unde se aflau în ultimul timp din cauza grevei foamei. In închisoarea parchetului se mai găsesc în total 24 de comunişti, cari continuă greva foamei.

Transferări de poliţişti dela Timişoara. D. Lazar Bain, inspector de poliţie din localitate, a fost mutat pe ziua de 1 Mai la Iaşi. Dl. M. Popovici, director de poliţie, şef al circ. III, a fost mutat în aceaş calitate, pe ziua de 1 Mai, la Tighina. Dl. Gh. Giucichiciu, comisar de poliţie cl. II, a fost mutat pe ziua de 1 Mai dela Tighina la Timişoara.

Scumpetea este în creştere la Timişoara. Măcelarii din localitate se agită mai de mult pentru sporirea preţului cărnii. Ei au făcut în acest scop mai multe demersui la primărie. Rezultatul a fost, că primăria a admis cererea delegaţiei măcelarilor de a se scumpi mai multe soiuri de carne. Odată cu sporirea preţului cărnii, restauratorilor li s'a permis să urce şi ei preţurile cu 10 la sută.

Situaţia agricolă în Banat. Ploaia, care anul acesta a căzut din abundenţă şi până târziu de tot, a făcut ca însămânţările de primăvară să sufere întârzieri de mai multe săptămâni. Insămânţările de grâu de toamnă ploaia le-a fost de mare ajutor. In afară de pagube de 5—10 la sută, datorite gerului, grâul de toamnă este foarte frumos. Se anunţă o recoltă foarte bogată, dacă nu va cădea grindină, de care Banatul nu prea este scutit. Insămânţările de primăvară, întârziate din cauza ploilor, sunt în curs. Preţul grâului a scăzut cu peste 100 de lei faţă de preţul anului trecut. Scăderea aceasta a preţului, — simţită numai de ţărănime, — se datoreşte pe de o parte politicii agrare greşite a actualului guvern, pe de altă parte faptului că morile nu se aprovizionează decât cu cantităţi neînsemnate de grâu, cantităţi de care au nevoe numai pentru acoperirea nevoilor momentane.

Incidente sângeroase la Berlin. In ziua de 1 Maiu, comuniştii din Berlin au aranjat o serie de întruniri publice în oraş, fără autorizaţia poliţiei.

Fiind somaţi să se răsfire, comuniştii au ridicat baricade pe străzi şi au tras peste 2000 focuri asupra poliţiei.

In decursul luptelor pe baricade, 16 comunişti au fost împuşcaţi. Sunt foarte mulţi răniţi.

Poliţia a restabilit ordinea. Ancheta făcută a dovedit, că comuniştii au primit bani din Rusia pentru a provoca anarhia.

Pogrom în Lituania. Zilele trecute, într-o localitate din Litvania, s'a petrecut un conflict între creştini şi jidani cu urmări sângeroase. Un jidan a fost ucis şi vre-o 26 grav răniţi.

Aceasta întâmplare arată, cât de iubiţi sunt jidanii pe întreg globul pământesc.

„Cuzişti" sunt pretutindeni.

No. 1343—1929.

Sinuciderea unui comerciant jidan din Timişoara. Comerciantul Wilheim, de 28 ani, fiul proprietarului magazinului de haine Wilheim din piaţa Traian, s'a spânzurat în locuinţa sa, aflătoare deasupra magazinului. Cauza sinuciderii nu se cunoaşte.

Poşta Redacţiei

D-lui prof. Velceanu. In baza dovezilor ce le avem la dispoziţie, regretăm, că nu putem publica întâmpinarea D-voastră scrisă referitor la cele publicate de noi despre Şcoala de Menaj din localitate. Şi noi ştim aprecia rolul şi importanţa acestori şcoli, înfiinţată în mari străduinţe de către Cercul Gospodinelor bănăţene, şi cum dorim, ca în primul rând *feţele noastre* să-şi găsească aci nunumai adăpost şi educaţie, ci să-şi poată asigura şi un viitor, — toemai din aceste consideraţii pretindem purificaţie în toată privinţa. Cerem anchetă şi sanarea tuturor neajunsurilor.

Mica Publicitate

De vinzare o casă în Satchinez, cu şase camere, zidită în anul 1924. In casă se află o crişmă al cărei inventar se vinde cu casa. Grajd pentru 8 vite. Pivniţă cu beton. — Adresa: *Ioan Soboteleanu,* Satchinez, judeţul Timiş-Torontal.

MINISTERUL JUSTIŢIEI
Comisiunea de Naturalizări.

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea şi pierderea naţionalităţii române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă vreo întâmpinare, potrivit dispoziţiunilor art. 26 din zisa lege:

Dos. No. 135—929.

Domnule Preşedinte,

Subsemnatul dom. Timişoara str. Cameliei 31, am onoare a vă ruga, să binevoiţi a-mi acorda naturalizarea în baza actelor înşirate pe contrapagină şi pe motivul că locuesc în România din anul 1904, unde m'am căsătorit şi m'am întemeiat o familie cu 4 copii şi o existenţă sigură.

Timişoara, la 9 Fevruarie 1929.

Cu stimă:
Stefan Hlavnicka.

AVIZ.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construire a şcoalei primare rurale din Colonia Hunedoara Timişoană, com. Firiteaz, în *ziua de 18 Mai 1929, ora 11 a. m.* se ţine licitaţie publică (Prefectura judeţului, Et. II, No. 78), conform publicaţiunii inserate în Monitorul judeţului Timiş-Torontal.

Comitetul şcolar judeţean.

No. 15123.

PUBLICATIUNE.

Serviciul Zootechnic şi Sanitar Veterinar al Municipiului Timişoara în conformitate cu art. 5 din Regulamentul Gen. pentru aplicarea legii creşterei îmbunătăţirei şi apărărei sănătătii animalelor va ţinea examinarea obişnuită de primăvară a cailor pe teritoriul oraşului în zilele următoare:

In Mehala la **13 Maiu** la Sectorul Administrativ între oarele 7—9.

Fabrică la **14 Maiu** la Sec. Admn. între oarele 7—9.

Iosefin la **15 Maiu** la Sec. Admn. între oarele 7—9.

Elisabetin la **16 Maiu** la Sec. Admn. între oarele 7—9.

In Elisabetin se vor aduna şi caii din Circ. I. Cetate.

La examinare se va aduce întreg contigentul de cai, mânzi, catâri, asasini, ce posede fiecare proprietar.

Acel proprietar care nu-şi va prezenta animalele susmenţionate în timpul fixat va comite contravenţie şi în baza legii art. 16 va fi amendat iar deplasarea a doua se va ordona pe contul proprietarului contravenient.

Timişoara, la 24 Aprilie 1929.

Primăria Municipiului Timişoara.

Primăria Municipiului Timişoara.

No. III. 12938.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE

Primăria Municipiului Timişoara, dă în întreprindere construirea edificiilor laterale necesare Lăptăriei comunaie, mai departe nivelarea terenului şi pavarea curţii, precum şi instalarea apaductului, canalului şi closetelor, necesare Lăptăriei comunale.

Darea în întreprindere a acestor lucrări, respectiv înstalaţiuni se va face prin licitaţie publică ce se va ţine la **12 Iunie 1929 ora 10 a. m.** în Biroul de licitaţii al Primăriei.

Amatorii pentru a fi admişi la licitaţie vor depune la ofertele lor timbrate semnate, închise, sigilate şi provăzute cu o garanţie de 6% în numerar sau efecte de stat asupra sumei oferite.

Planurile, devizul, caetul de sarcini, cum şi celelalte condiţiuni de licitaţie se pot vedea la Serviciul technic comunal zilnic în orele oficiale, unde se primesc şi blanchetele ofertelor.

Primăria Municipiului Timişoara

Primăria Municipiului Timişoara

No. III. 12938.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE

Primăria Municipiului Timişoara, necesită pentru lăptăria comunală 6 autoşasiuni, 1 automobil şi 8 trăsuri pentru distribuirea laptelui la locuinţă.

Procurarea acestor mijloace de transport se va face prin licitaţie publică ce se va ţine la **12 Iunie 1929 ora 10 a. m.** în biroul de licitaţii al Primăriei

Amatorii vor prezenta la licitaţie ofertele timbrate, semnate, închise, sigilate şi provăzute cu garanţie de 6% în numerar sau efecte de stat asupra sumei oferite.

Caetul de sarcini, planul şi condiţiunile de licitaţie se pot vedea la Serv. economic. com. zilnic în orele oficiale.

Timişoara, la 12 Aprilie 1929.

Primăria Municipiului Timşoara.

Prefectura judeţului Timiş-Tor.

No. 9862—1929

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Se aduce la cunoştinţă generală că în ziua de *4 Iulie 1929, ora 12 a. m.* se va ţine licitaţie publică cu termin de 60 zile pentru cantitatea de 200.000 kgr. lemne de foc, esenţă tare, necesare spitalului judeţean din Lipova şi 250.000 kgr. lemne de foc, esenţă tare, necesare spitalului judeţean din Sânnicolaul-Mare.

Licitaţia se va ţinea în biroul serviciului economic al Prefecturei judeţului Timiş-Torontal (etaj I, uşa No. 61) în conformitate cu dispoziţiunile art. 72—83 din legea contabilităţii publice.

Dnii concurenţi vor depune odată cu ofertele lor timbrate conform legii închise şi sigilate şi o garanţie de 10% asupra sumei oferite, în numerar sau efecte garantate de Stat.

Oferte în valută forte, întziate telefonice telegrafice precum şi supraofertele nu se admit.

Caetul de sarcini cum şi alte informaţiuni se pot obţine în zilele de lucru dela serviciul economic al judeţului (etaj I, No. 61). (10

Timişoara, la 29 Aprilie 19

p. Prefect: *Dr. Ionescu.*

Şeful serv.: *Mur*

Prefectura jud. Timiş-Toron

No. 13667—1929.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Se aduce la cunoştinţă generală că în ziua de *3 Iunie 192 ora 12 a. m.* se va ţine licitaţie publică cu termin scurt de zile pentru cantitatea de 20.0 30.000 kgr. hârtie maculatu care numai e utilizabilă pent judeţ.

Licitaţia se va ţinea în biro serviciului economic al Prefecturei judeţului Timiş-Toron (etaj I, uşa No. 61) în conformitate cu dispoziţiunile art. 72—83 din legea contabilităţii publi

Dnii concurenţi vor depu odată cu ofertele lor timbr conform legii închise şi sigil şi o garanţie de 10% asupra mei oferite, în numerar efecte garantate de Stat.

Oferte în valută forte, întziate telefonice telegrafice p cum şi supraofertele nu se mit.

Caetul de sarcini cum şi a informaţiuni se pot obţine în lele de lucru dela serviciul e nomic al judeţului (etaj I, N 61). (10

Timişoara, la 29 Aprilie 19

p. Prefect: *Dr. Ionescu.*

Şeful serv.: *Mur*

Prefectura judeţului Timiş-T

No. 13246—1929.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Se aduce la cunoştinţă generală că în ziua de *4 Iulie 19 ora 12 a. m.* se va ţine licitaţie publică cu termin de 60 zile pentru cantitatea de 200.000 k lemne de foc, cer calitatea I 200.000 kgr. fag calitatea I. ne sare prefecturii judeţului.

Licitaţia se va ţinea în biro serviciului economic al Prefecturei judeţului Timiş-Toron (etaj I, uşa No. 61) în conformitate cu dispoziţiunile art. 83 din legea contabilităţii p blice.

Dnii concurenţi vor depu odată cu ofertele lor timbr conform legii închise şi sigil şi o garanţie de 10% asupra mei oferite, în numerar efecte garantate de Stat.

Oferte în valută forte, întziate, telefonice, telegrafi precum şi supraoferte nu admit.

Caetul de sarcini cum şi a informaţiuni se pot obţine zilele de lucru dela serviciul conomic al judeţului (etaj I, No. 61). (10

Timişoara, la 29 Aprilie 19

p. Prefect: *Dr. Ionescu.*

Şeful serv.: *Mur*

CINEMA:

CETATE: 10—11 Maiu — APOLLO: 12—13 Maiu
CONCORDIA: 14 Maiu

„Aghiotantul ţarului"

Dramă sensaţională plină de aventuri din viaţa ofiţerilor Rusiei ţariste. Un roman de dragoste al aghiotantului, care e îndrăgostit de o nihilistă foarte frumoasă dar şi foarte periculoasă.

In rolurile principale:

Ivan Mosjoukine, Carmen Boni, Fritz Alberti.

Prod.: Aafa. Monopol: Slager-film Oradea.